

Una guspira de passió - de noble i santa passió!, en les coses que estimeu, no hi seria pas de més, també em sembla que s'adiu amb la joventut un cert... - diguem la paraula, tan bescantada pels que no la comprenen o en limiten el sentit - : un cert *romanticisme*.

Hom blasma massa en el nostre temps, dels esperits romàntics; i la veritat és que ells, més que no pas els que sempre toquen de peus a terra i van de cara a les realitats immediates, han contribuït a l'avenç dels pobles i al triomf de les causes justes.

Quan Emili Zola, per exemple, va llançar, insospitadament, en mig de la tempesta, quan ja semblava que la malvestat no tenia remei, el seu *J'accuse!* - que l'ha immortalitzat tant com el seu monument novel·lístic, d'una grandesa imponent en mig de les seves imperfeccions-, va comportar-se com un dels primers romàntics que hi hagi hagut sobre la terra.

Penseu, sobretot, que com ha dit Josep Enric Rodó, «la joventut que viviu és una força de l'aplicació de la qual vosaltres sou els obrers, i un tresor de la inversió del qual vosaltres sou responsables», i tingueu present que, com remarca Ernest Ranan, «la joventut és el descobriment d'un horitzó immens, que és la vida».

Jo desitjo que, en el descobriment d'aquest horitzó immens, no us faltin mai el seny i l'entusiasme ben agermanats - com s'agermanen, en les belles estàtues de la Grècia immortal, la serenitat del pensament que inspirava a l'artista i l'emoció que movia la seva mà i li feia animar, amb una vibració eterna, el bloc de marbre verge i nu, arrancat de les entranyes generoses de la terra.

CARLES RAHOLA

(D'un parlament als joves de La Bisbal de l'Empordà).

Panorama Intel·lectual

En Joan Creixells

El dia de Santa Llúcia va fer un any que trapassà aquest jove escriptor, que perteneixia a la Redacció del rotatiu català *La Publicitat*, i els seus companys li resaren una admirable oració d'eternitat, fent coincidir tots els comentaris dels seus escrits en recordança de les moltes virtuts que posseïa.

Uns dies abans, a l'Ateneu Barcelonés, es reuniren els seus amics i admiradors tractant de la manera que es podria homenatjar-lo en forma adient als mèrits que li eren reconeguts.

I sortí la fórmula: No en vetllada necrològica, on s'hi dirien coses ressonants i sorolloses com l'explosió i efectes d'un destructor obús; no en forma de marbre o bronze que empantaneguéssin la via pública com un vulgar pròcer més o menys patriota, sinó a modo d'esperó intel·lectual, adherint el seu nom en una obra que revelés l'activitat de l'esperit, amb la institució d'un premi per l'escriptor que la fes en prosa o vers, científica o literària, i que a judici de Jurat competent s'adjudicaria cada any.

Voleu un sistema més senzill i pràctic per què les virtuts del titular sien perennement recordades?

I quina diferència entre la estatueta colocada en la via pública, que més aviat és motiu d'indiferència o incomprensió quan no de burla, amb l'efigie espiritual d'un model d'activitats de l'esperit que com estrella bíblica us guia a la fita de l'ideal de la perfecció humana.

L'exposició del Llibre

Negar que l'exposició que es celebra a Madrid és un èxit de la literatura catalana, és girar-se d'esquena a la realitat de les coses.

Que importa a una obra els comentaris que es facin alentorn no siguin tots favorables. Es una llei de superació, a vegades no és altra cosa que el ronc de la impotència o bé un toc de clarí desconcertant.

Així hem pogut llegir aquests dies el que pensen un bon nombre d'escriptors de llengua castellana, i també hem llegit una pila de comentaris i advertències d'altres que sense arribar a escriptors ens han regalat, posant-se en evidència davant dels intel·lectuals d'aquí i d'allà.

Si altre profit no se'n treu, de moment, aquelles col·leccions sortiran de la capital d'Espanya cap a València, on pot tenir-hi una orientació eficaç, mentre els valencians s'aniran convençant que el tresor lingüístic és de més valor del que molts consideren.

No cal dir amb quina satisfacció ens seria plaent constatar que les col·leccions se'n anessin també a Mallorca, a Galícia, a Viscaia...

Seria una segona Reconquesta nacional!

M. GRIVÉ I MASÓ

Josep Cremades Gil

Cobro de crèdits - Expedients - Prèstecs
Hipoteques - Censos - Compra - vendes
Reserva en els negocis.

Despatx : Sant Llorens, 4 : Sant Celoni